NER 12

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Czwartek dnia 16 Stycznia v. s. 1819 roku.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dnia 15 godz. 3 z połu.	27 cal. 10, 0 lin.	— 3, 25 stopn.	Połud. wschod.	Wypogodzo.
	— 15 godz. 9 wiecz.	27 — 9, 2 —	— 4, —	Połud. wschod.	Pochmur.
	— 16 godz. 6 z rana	27 — 8, 7 —	— 4, 5 —	— — — —	— — — —

KRÓLESTWO WIRTEMBERSKIE.

Gazeta berlińska pod dniem 14 t. m. z *Berlina* ogłosiła nader smutną nowinę, przez sztafetę w stolicy tey ze *Stuttgardu* odebraną, o śmierci Nayjaśnieyszey Królowey Jeymości wirtemberskiey, d. 9 t. m. Dwór berliński z tey okoliczności włożył żałobę na trzy tygodnie, zaczynając od d. 15 t. m.

Królowa Wirtemberska, *Katarzyna Pawłowna*, W. Xiężna Rossyyska, wdowa po Xięciu *Oldenburskim*, urodziła się 21 maja 1788, a zaślubiona, naówczas z Xięciem następcą Wirtemberskim 18 stycz. 1816. Z małżeństwa tego są dwie Xiężniczki. Królowa była w ciąży trzeciém dziecięciem.

HISZPANIJA.

(*z gaz. berl. i korr. hamb.*) *Madryt dnia 28 grudnia.* Dwór nasz i cały kray pogrążone zostały w nayglębszym smutku. Naydroższa matka kraju, Królowa, w kwiecie wieku, niespodzianie d. 26 t. m., wieczorem, umarła. Z radością oczekiwano blizkiego rozwiązania się ciąży N. Królowey; ale przeznaczenie inaczey zrządziło. Za zezwoleniem królewskiem przedsięwzięto operacyą cesarską, aby, jeśli można, uratować dziecię, które Infantką uznano. Wszelkie usiłowania były daremne. Dziecię nad kilka minut nie żyło. Zmarła Monarchini, *Marya Izabella Franciszka*, urodziła się 19 maja 1797, była córką *Jana* VI, Króla Portugalskiego i *Karoliny Bourbon*, Infantki hiszpańskiey, siostry Króla *Ferdynanda* VII, a tém samém jego siostrzenica.

Podług naszey gazety nadworney, d. 26 wieczorem Królowa znaydowała się w łóżku, rozmawiała wesoło z różnemi osobami swego dworu, gdy razem udręczeń kurczu doznała. Te się tak powiększyły, że Królowa we 22 minutach piękne i młode zakończyła życie.

Zapewniają, iż N. Cesarz Alexander, czynił Królowi naszemu przełożenia, za nieszczęśliwymi wygnańcami, którzy daleko są za granicami oyczyzny. Więcey 6000 liczą tych nieszczęśliwych, a między nimi wielu mężów znakomitych zasługami i wojowników, którzy nie raz przelewali krew w obronie swey oyczyzny. Mają nadzieję, iż wkrótce przedsięwzięte będą środki, około powrócenia tych mężów na łono oyczyzny, która im zawsze jest miłą, i którey służyć jeszcze są w stanie.

Oddziały woyskowe różney broni przebiegają równiny prowincyi *Mancha*, dla bronienia jey od band napadających, które dosyć są odważne w wykonywaniu swych łotrostw. Mnieysze kupy kryją się w wąwozach *Sierra-Morena.* Tak dzielne środki obiecują szczęśliwy skutek, i już jedna zbroyna kupa konnych i pieszych przez oddział dragonów rozproszoną i do ucieczki w góry przymuszoną została.

Nasza gazeta nadworna donosi o wybuchnieniu i uśmierzeniu rozruchow w Mexyku.

Podług listow z *Madrytu* (pisze gazeta berlińska). Przedaż Florydy Stanom-Zjednoczonym, tak dobrze, jak gdyby umówioną została.

Biega pogłoska, że minister woyskowy *Eguja* (83 lat wieku mający) i margrabia *Casa-Irujo* minister spraw zagranicznych, z ministeryum wyydą.

ANGLIA.

Xiążę Rejent, z przyczyny żałoby, nie będzie osobiście zagajał otwarcia parlamentu, ale przez kommissyą.

Lord *Castleréagh* jeszcze nie wychodzi z pokojow. Rada gabinetowa u niego się odprawiła.

Jedna z gazet ministeryalnych przytacza bajeczne szczegóły wiadomych usiłowań ucieczki *Bonapartego*: „Okręt amerykański pozbawiony masztu, i niby szturmem uszkodzony, otrzymał pozwolenie zawinąć dla naprawy do wyspy S. *Heleny.* Razem udało się lekarzowi *Bonapartego* (*O'Meara?*), pod pozorem słabego stanu zdrowia byłego cesarza, otrzymać zaniechanie na ten raz zwyczaynego codziennego przekonania: czy się jeszcze tam znayduje? Tym sposobem mógł on nieznacznie opuścić o północy swóy pokoy sypialny, i za pomocą naychytrzeyszych sposobow przeyść mieysca wartą i siedmią strażami osadzone i stanąć nad brzegiem. Wtedy za pomocą umocowaney na tyce latarni dany był znak: bat jeden zbliżył się do brzegu, gdy tym czasem żołnierz na straży, postrzegłszy światło, śpiesznie przybiegł i śmiało wielkiego wodza, przed którym dawniey miliony drzały, wziął za kołnierz i na mieysce odprowadził. Od tego czasu *Bonaparte* strzeżony jest z większą bacznością, jednakże bez żadney w obeyściu się surowości.

FRANCYA.

(*z gaz. berl.*) *Paryż, dnia 6 stycznia.* Król

pracował wczora z Hrabią *Decazes* i Baronem *Louis*.

W dniu nowego-roku było wielkie u dworu zgromadzenie, na którém znaydowali się urzędnicy koronni i dworu, marszałkowie, jenerałowie, ciało dyplomatyczne, na którego czele minister neapolitański, Xiążę *Castel Cicala*, miał zwyczayną mowę. — Kapituła metropolitalna stolicy składała także powinszowanie nowego-roku, i jenerałny wikaryusz, X. *Jalabert*, miał z tey okoliczności mowę, w którey Króla nazywał Moyżeszem narodu francuzkiego. — Miasta *Beauvais* i *Pontoise*, podług starożytnego obyczaju, Królowi przez merów swoich barany w ofiarowały. (Miasto *Beauvais* od roku 1472, daty patentu poświadczającego o miłości, wierności i ważnych usługach dla oyczyzny okazanych, ma prawo ofiarować Królowi na nowy-rok tłustego barana. W roku 1443 Anglikom, a r. 1472 Xiążęciu Burgundyi tak dzielnie się opierało to miasto, że obadwa oblężenia podniesione bydź musiały. W ostatniém szczególney się odznaczyła *Jeanne Hachette*, na czele kobiét tego miasta. Od owego czasu kobiéty mają pierwszeństwo na doroczney processyi odprawującey się dnia 10 lipca, w którym oblężenie podniesione zostało).

Pruski minister stanu, Hrabia *Bernstorff*, otrzymał od Króla wielki krzyż orderu legii honorowey.

Dnia 28 p. m., poseł portugalski przy dworze londyńskim, który tu przyjeżdżał dla załatwienia sporów między Portugalią i Hiszpanią, wyjechał do *Londynu*.

Dnia 4 t. m. Xiążę *Fernan-Nunnez*, poseł hiszpański, złożył Królowi list własnoręczny swojego monarchy, uwiadamiający o śmierci królowey.

Wiele tu mówią o mającém nastąpić mianowaniu nowych parów.

Xiążę *Wellington* nie miał teraz u swego mieszkania straży honorowey; ale całą noc żandarmowie utrzymywali patrole na polach-elizeyskich.

Papiery podniosły się na 68.

Zdaje się, że w izbie deputowanych wielkie nastąpi zbliżenie się stron różnych.

Xiążę *Richelieu*, przez list do izby deputowanych, odmawia projektu przyznania dla niego nagrody narodowey, z przyczyny, że narod ciąglemi oddawna ciężarami jest przywalony. „Powaga kraju, łaska królewska i własne sumnienie, stały się dlań dostateczną nagrodą.” Izba jednakże ciągle zatrudnia się tą rzeczą.

WŁOCHY.

Wielki Xiążę *Michał*, d. 25 grudnia, z Xiążęciem *Carignan* z *Turynu* do *Genui* przybył.

Xiążę Kalabryi z małżonką swą przybył do *Rzymu*.

Dnia 21 papież był na taynym konsystorzu, na którym mianował arcybiskupa Turynu, 23 biskupów, różnych krajow, i opata *Wettinam* w kantonie *Argowii*.

Do *Rzymu* przybyło 10 Anglików dla weyścia i doskonalenia się w kollegium narodu angielskiego, które teraz przywrócone zostało. W ogóle ma bydź w niém 15 uczniów.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Dokończenie aktu przemijającego, zawartego między Rossyą a Prussami, na dniu 7 (19) grudnia 1818 roku.

Art. 3. W Królestwie Polskiém, pobierane będą też same opłaty od wprowadzanych i wyprowadzanych towarow, jakie tamże teraz są ustanowione, z zachowaniem ograniczenia zaprowadzonego względem tabaki.

Przepis ten ogólny, nie rozciąga się wszakże do Pruskich fabrykatów lnianych, wełnianych i skórzanych, opatrzonych w świadectwa pochodzenia (certificats d' origine), które przy wniyściu do Królestwa Polskiego opłacać mają cło podług załączonego wykazu, obrachowane w podwóyney ilości tego, jakie taryfą w *Warszawie* umówioną zostało oznaczone.

Art. 4. Świadectwa pochodzenia, wzmiankowane w powyższym Artykule, wydawać będą podług wzoru tu dołączonego konsulowie (jeżeli takowy znayduje się w mieyscu, zkąd fabrykat jest wysłany), a w niedostatku konsula, urząd mieski. W każdym przypadku Rejencya Departamentu, albo Kommisarz od niey szczególnie do tego przeznaczony, rzeczywistość i rzetelność świadectw tych poświadczą.

Art. 5. Opłaty tranzytowe od sukien Pruskich, do Azyi przeznaczonych, zmnieyszone zostaną w Cesarstwie Rossyyskiém, z 15 na 12 kopiejek od arszyna, przestając na żądanie jedney rękoymi od przewyżki celney.

Administracye zobopolne porozumieją się niezwłócznie względem zapobieżenia nadużyciom, i przemycaniom w rzeczonym handlu, tak jednak, aby nie doznawał ztąd przeszkód, lub utrudzenia.

Art. 6. Granica lądowa Cesarstwa Rossyyskiego, otworzoną będzie w *Jurborku* i *Połądze* dla handlu Pruskiego na wszystkie towary, których wchód do Cesarstwa Rossyskiego, taryfą z r. 1816 nie jest ogólnie zabronionym, z pobieraniem opłat oznaczonych w rzeczoney taryfie.

Art. 7. Wysokie Strony umawiające się, zgodziły się wzajemnie, aby poddanym ich wolno było prowadzić handel tranzytowy z Państw Pruskich przez *Odessę* za granicę, a z Królestwa Polskiego przez Państwo Pruskie za granicę i nawzajem, podług przepisów, jakie w Państwie każdém będą postanowione.

W pierwszym przypadku, taryfa opłat od poddanych Pruskich, których uważać się ma zarówno z poddanemi Austryackiemi, przewyższać nie ma tey taryffy, jaka z mocy artykułu 28go traktatu Wiedeńskiego, między Rossyą i Austryą umówioną została.

W drugim zaś zgodzono się, iż *Maximum* opłaty wynosić ma 3 talary Pruskie od cetnara towarów (*brutto*) podług oświadczenia przewożących lub właścicieli.

Art. 8. Ninieysza konwencya, po jey podpisaniu, ogłoszoną będzie natychmiast urzędownie w obu Państwach,

W dowód czego podpisali ją Pełnomocnicy obustronni i właściwe pieczęcie wycisnęli.

Działo się w *Petersburgu* dnia 7 (19) grudnia 1818 roku.

(podpisano) Piotr *d' Oubril*.
(podpisano) Karol *Semler*.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 12.

Wilno dnia 16 stycznia 1819 roku.

Ogłoszenia.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. UUr. Johannie de Tilli oraz jey potomstwu, z dokładem opieki, Kajetanowi Radcy departamentu Płockiego, i Stanisławowi Kanonikowi Pułtuskiemu Łunieskim, Pozew przed Sąd magistratu Wileń. z powództwa Ur. Piotra Franciszka Szultza, który obżał. pozywa mieniąc o to: żłcy. delator w Państwie Pruskiem mieszkający gdy przez gazety uwiadomionym został o spadley sukcessyi po zmarłym ostatnim z Familii de Tillich Janie Jakubie de Tillim podpółkowniku woysk Pol. w mieście Wilnie przedsięwziął podróż do Wilna z dalekiey strony, celem osiągnienia takowey sukcesyi, lecz znalazł do odebrania oney dwie przeszkody: nayprzód bowiem obżał. Johanna de Tilli weszła z prośbą do magistratu Wileń. w roku 1818 na dniu 30 maja w zamiarze wydobycia sukcessyi wcale do siebie nienależney, obżał. zaś Łuniewscy przez zapozew edyktalny w roku 1818 25 9bra w gazecie Kuryera Litt. za N. 96 zamieszczony, stosunek swoy wcale bezdowodnie, bez wyswiecenia swey descendencyi do majątku po zmarłych w mieście gubernskim Wilnie de Tillich oświadczyliście, przez jakowe swe kroki żał. nayblizszemu z sukcessorów objęcie spadku zmitrężyliście, załcy w tym wyjaśniając swą descendencyą, następnie Jan Józef de Tilli kapitan woysk Polskich z Barbarą Wenefrydą z Szubalskich żonaty spłodził trzech synow, Jana Jakóba de Tilli w r. 1757 14 czerwca, Joachima Konstantego w roku 1759 5 maja, i Józefa 1760 5 8bra (jak dowodzą chrzestne metryki) narodzonych, oraz córkę Barbarę w roku 1762 12 kwietnia urodzoną: Ci wszyscy bracia sterihter pomarli Barbara zatym siostra zaślubiona Franciszkowi Bogumiłowi Szultzowi z swym potomstwem, skutkiem wszystkich praw, mianowicie kraju tuteyszego prawa statutowego, Art. 17 z rozdziału 3go stała się jedyną snkcesorką spadku po braciach, z tey żał. w roku 1785 4 lipca narodzony, po smierci brata swego Ludwika jedynym będąc sukcessorem idzie do Sądu z prośbą uznania nayprzód po UUr. Johannie de Tilli, jey potomstwie, oraz Łnnieskich w kraju tuteyszym nieosiadłyoh, dobrze osiadłey, na odpowiedź kosztom prawnym Poręki; poczem skasowania wszelkiego obżał. do sukcesyi po de Tillich w mieście gubernskim Wilnie zmarłych pretensorstwa, ile gdy zeszły Józef de Tilli w testamencie swym w roku 1813 augusta 26 w magistracie Wil. oblatowanym wyraźnie załgo, jedynym sukcessorem mianował przez słowa, „Jeżeliby Brat Jan nie żył, zapisu„ję majątek siostrzanom moim Piotrowi, Lu„dwikowi, z Barbary Tyllowny Szultzowey ro„dzącym się" Przyznania wszelkiego spadku po de Tillich żał. a nim to nastąpi, nakazania komportacyi wszelkich zapisów spadek i pokrewieństwo wyswiecających pod obowiązkiem osobistego zaprzysiężenia. Powrótu wydatków prawnych, i kosztow podróżnych i onych na poręcznikach obżał. sądzenia. I tego wszystkiego uznania, co czasu prawa dowiedzie się. Salva melioratione tey żałoby

Roku 1819 januaryi 14 dnia Woźny świadczę iż kopii tego pozwu z oryginałem zgodnych cztery z instancyi Ur. Piotra Franciszka Szultza, 1wszą po Ur. Johannę de Tilli jey potomstwa i oprekunów do drzwi sądowych, 2gą po UUrr. Kajetana Radcę departamentu Płockiego i Stanisława Kanonika Pułtuskiego Łunieskich jako nie osiadłych do drzwi sądowych przybiłem: 3cią. Po tychże Kajetana i Stanisława Łuniewskich Ur. Dominikowi Szklennikowi adwokatowi Sądu Gł. jako onych Plenipotentowi oczewisto w ręce w mieście Wilnie. 4tą po wszystkich do Gazety Kuryera Litt. do druku per avisationem podałem i o terminie stawania przed Sądem Magistratu Wileń. oznaymiłem.

Ignacy Maryański Woźny Pttu Wileń.

ОБЪЯВЛЕНІЕ

Литовскій Почтамтъ Объявляетъ симъ для всеобщаго свѣденія, что Высочайше утвержденнымъ въ 28 день Декабря прошлаго 1818 год мнѣніемъ Государственнаго Совѣта о возвышеніи вѣсовой таксы на письма и посылки между прочимъ постановлено:

1, Для доставленія публикѣ большихъ способовъ въ отправленіи посылокъ ихъ принимать таковыя на легкія почты въ 10 фунтовъ вмѣсто того, что прежде принималось только 5 фунтовъ, равнымъ образомъ и серебряной монеты принимать на одну почту по три тысячи рублей съ тѣмъ токмо, чтобъ вообще никакія посылки немогущія вмѣститься въ чемоданъ принимаемы не были.

2, Пересылаемыхъ изъ присудственныхъ мѣстъ по просительскимъ дѣламъ пакетовъ и апелляціонныхъ дѣлъ отнюдь не принимать безъ заплаты вѣсовыхъ денегъ при самой подачѣ того или другаго; а за необъявленіе оныхъ или пересылку въ видѣ Казеннаго, взыскивать штрафа по рублю съ золотника въ Казну и по столькужъ открывателю онаго злоупотребленія

3, Равнымъ образомъ не принимать на почту безъ платежа вѣсовыхъ денегъ и объявленія цѣны посылокъ казенныхъ мѣстъ, которыя имѣютъ при себѣ типографіи и другія заведенія и произведенія ихъ разсылали для продажи безъ всякаго на почтѣ платежа.

Исполненіе всего выше изъясненнаго въ Литовскомъ Почтамтѣ имѣетъ быть начато съ нынѣшняго числа. Зборъже вѣсовыхъ денегъ и прочихъ сборовъ, кои производятся здѣсь серебромъ, по мнѣнію Государственнаго

Совѣта оставленъ въ настоящемъ положеніи; а по тому и никакого возвышенія въ таксѣ не сдѣлано, такъ какъ предназначено оное для всѣхъ другихъ мѣстъ, гдѣ оные сборы взимаются ассигнаціями. Генваря 10 дня 1819 года. Експедиторъ Иванъ Берниковъ.

Pocztamt Litewski podaje niniejszém do powszechney wiadomości, że przez zdanie Rady Państwa utwierdzone Naywyższą decyzyą w dniu 28 grudnia przeszłego 1818 roku, względem podwyższenia taxy od wagi na listy i posyłki między innemi postanowiono.

1mo Celem ułatwienia Publiczności środkow w expedyowaniu posyłek, dozwolono przyymować takowe na lekkie poczty ważące 10 funtow, zamiast przyimowanych dotąd ważących tylko 5 funtow, równie też srebrney monety przyimować na jedną pocztę po trzy tysiące rubli, z tém jednakże, żeby żadne w powszechności posyłki niemogące się mieścić w tłomokach przyimowanemi nie były.

2do Przesyłających się z mieysc sądowych w sprawach proszących osob pakietow i aktow apellacyinych całkiem nie przyimować, bez wniesienia pieniędzy od wagi przy podaniu pierwszych i drugich na pocztę, za utajenie których lub przesłanie pod tytułem skarbowych uzyskiwać sztrofu po rublu od zołotnika trzeciey części łota do skarbu, i po tyleż dla odkrywającego to nadużycie.

3 Podobnież nie przyimować na pocztę bez opłaty pieniędzy od wagi i wyrażenia ceny posyłek od tych urzędow, które mając przy sobie drukarnie i insze zawody, rozsyłały płody dla sprzedaży bez żadney opłaty na poczcie.

Wykonanie wszystkiego, co się wyżey namieniło, ma nastąpić w Pocztamcie Litewskim od dzisieyszey daty. Przyymowanie pieniędzy od wagi i innych opłat, które się tu wybierają srebrem, skutkiem zdania Rady Państwa zostawionem zostało w teraźnieyszym stanie, zatém taxa żadnego podwyższenia nie doznała, co ma nastąpić we wszystkich innych mieyscach, gdzie takowe opłaty pobierają się w assygnacyach. Dnia 10 stycznia 1819 roku.

Ukaz JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą, z Rządzącego Senatu, do Wileńskiego gubernialnego Rządu. Wedle Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI, Rządzący Senat wysłuchawszy rapportu JW. Ministra, spraw wewnętrznych, iż uskuteczniając Ukaz Rządzącego Senatu dnia 15 decenbra 1814 roku, przepisał wszystkim zarządzającym guberniami, ażeby szlachta, których imiona nie zostały wniesione do szlacheckiey genealogiczney xięgi, nieodmiennie uskuteczniła to w przeciągu pierwszych trzech lat; niedawno wileński szlachecki gubernialny Marszałek, doniosł temuż JW. Ministrowi, iż szlachta tameczney gubernii, chociaż złożyła dowodr swojey rodowitości w przeszłych trzech łatach, to jest: w skutek rzeczonego Ukazu Rządzącego Senatu, a że te podane zostały już na końcu tych trzech lat; przeto Kommissya szlachecka Wileńska nie mogła tak prędko roznpatrzyć tych wszystkich dowodow; i dla tey przyczyny szlachecka genealogiczna xięga nie została przez nią ostatecznie ukończoną. Gubernialny Marszałek prosił o przedłużenie jeszcze terminu na niejaki czas. Co się zaś tycze przyczyn poźnego złożenia dowodow przez Szlachtę gubernii Wileńskiey o jey rodowitości: te podług jego przełożenia, pochodzą ze zdarzoney 1812 roku woyny, w której Szlachta ciągle prawie była zajętą rozmaitemi wojennemi poruczeniami, jako to: dostawianiem prowiantu do armii, przeprowadzaniem partyi rekrutskich i t. d. W tey rzeczy czynił odezwę tenże JW. Minister do JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora, który Go teraz uwiadamia, iż przywiedzione przyczyny, dla których Szlachta gubernii Wileńskiey poźno złożyła o swojey rodowitości dowody, rzeczywiście zasługują na uwagę; i dla rozpatrzenia tychże dowodow, dosyć jest naznaczyć jeszcze rok jeden czasu; i że z resztą przewłoki w tym, nie można także nieprzypisać nieczynności członków wileńskiey Szlacheckiey Kommissyi, przedstawując o tém Rządzącemu Senatowi, tenże JW. Minister wewnętrznych interessow, spodziewa się ze strony swojey, iż po rozważeniu okoliczności zgoła od szlachty niezależących, które przeszkodziły do wypełnienia im w swoim czasie zalecenia zwierzchności w tym przedmiocie, można zdaje się przedłużyć termin dla rozpatrzenia dowodow przez szlachtę gubernii wileńskiey złożonych w tameczney Szlacheckiey Kommissyi o swojey rodowitości, naznaczyć dla tego, jak sądzi JW. Litewski Wojenny Gubernator jeszcze rok jeden czasu, z tym jednak zastrzeżeniem, ażeby w przeciągu tego czasu dowody te koniecznie były rozpatrzone, i żeby szlachecka genealogiczna xięga była ukończoną. Co się tycze uwagi JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora względem członkow rzeczoney Kommissyi z opinii tegoż JW. Ministra nie można zostawić tey okoliczności tak, żeby ona nie była wytkniętą tym, którzy są winni. Wszystko to, JW. Minister wewnętrznych interessow podawał Rządzącemu Senatowi do uwagi i postanowienia; Rozkazali: Stosownie do opinii JW. Ministra wewnętrznych interessow, względem rozpatrzenia dowodow przez szlachtę Gubernii Wileńskiey złożonych w tameczney szlacheckiey Kommissyi o ich rodowitości, dozwolić przedłużyć jeszcze termin na jeden rok z warunkiem: iżby wciągu tego czasu dowody te koniecznie były już rozpatrzone, i żeby szlachecka genealogiczna xięga ukończoną została; wytykając razem w rzeczy tey nieczynność tych członkow wspomnioney Kommissyi szlacheckiey, którzy w tym są winni. Oczém postać do Wileńskiego Gubernialnego Rządu Ukaz, o którym uwiadomić JWW. Ministra wewnętrznych interessow, i Litewskiego Wojennogo Gubernatora. Nowembra 14 dnia 1818 roku. Na autentyku podpisano: Ober-Sekretarz Chorżewski, Sekretarz Paweł Szczukin, Powytczyk Bazyli Michaylow. Z autentykiem zgodno Sekretarz Nowicki.

Z Departamentu 1szego